

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 12. června 2023
č. j. MSP-582/2022-ODKA-SPZ/5
Počet listů: 4
Přílohy: 7

MSP-582/2022-ODKA-SPZ/5

0100204004482310

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obv. JUDr. P. S., JUDr. R. S. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- usnesení policejního orgánu NCOZ ze dne 22. 11., č. j. NCOZ-4519-3955/TČ-2016-412201-H,
- stížnost JUDr. R. S. ze dne 26. 11. 2021 včetně následných doplnění,
- stížnost JUDr. P. S. ze dne 26. 11. 2021 včetně následných doplnění,
- usnesení státního zástupce VSZ v Praze ze dne 9. 5. 2022, č. j. VZV 34/2018-5094,
- upozornění na změnu právní kvalifikace obv. JUDr. S. ze dne 7. 9. 2022,
- upozornění na změnu právní kvalifikace obv. JUDr. S. ze dne 7. 9. 2022 (*to vše elektronicky*);
- policejní spis NCOZ sp. zn. NCOZ-4519/TČ-2016 (*bude zasláno prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb*)

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám ve prospěch obviněných JUDr. P. S. a JUDr. R. S.

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 9. 5. 2022, č. j. VZV 34/2018-5094, kterým byla zamítnuta stížnost JUDr. P. S. a JUDr. R. S.

proti usnesení policejního orgánu ze dne 22. 11. 2021, č. j. NCOZ-4519-3955/TČ-2016-412201-H, kterým bylo podle § 160 trestního řádu zahájeno trestní stíhání JUDr. P. S. a JUDr. R. S.

Postup před vydáním napadeného rozhodnutí

- 1 Usnesením policejního orgánu NCOZ (dále jen „*policejní orgán*“), ze dne 22. 11. 2021 pod č. j. NCOZ-4519-3955/TČ-2016-412201-H bylo mimo jiné podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání JUDr. P. S., a to pro přečin padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku a pro přečin nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku.
- 2 Obviněný JUDr. P. S. se měl jednání kvalifikovaného jako přečin nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku dopustit tím, že dne 4. 6. 2021 jako svědek v rámci výslechu před policejním orgánem po řádném poučení a ve snaze svému známému Bc. M. Š. a MUDr. A. V. dosáhnout zastavení jejich trestního stíhání nepravdivě uvedl, že:
 - ve své knize o prohlášení o pravosti podpisu ověřoval podpisy vždy chronologicky,
 - datum uvedený u konkrétního zápisu o ověření pravosti podpisu vždy odpovídá skutečnému datu, tedy dni, ve kterém byl podpis v knize ověřen,
 - v knize č. 000978/468/2017/V o prohlášeních o pravosti podpisu advokáta na listech č. 190 a 191, obsahujících zápisy s běžnými čísly 466 až 470, byla při provádění dodržena chronologie zápisů a že na této stránce nedošlo původně k vynechání jakéhokoliv řádku,
 - zápis na řádku č. 468, na listech č. 190 a 191 v knize č. 000978/468/2017/V o prohlášeních o pravosti podpisu advokáta, kterým ověřil pravost podpisu MUDr. A. V. na písemnosti datované „*Prohlášení MUDr. A. V. ze 8. 8. 2017*“, byl proveden dne 8. 7. 2017 v Praze a měl tehdy k dispozici občanský průkaz MUDr. A. V., ze kterého zkontroloval správnost údajů.
- 3 Obviněný JUDr. P. S. měl uvést okolnosti uvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání, přestože věděl, za jakých okolností prohlášení o pravosti podpisu MUDr. A. V. na listině „*Prohlášení MUDr. A. V. ze 8. 8. 2017*“, jejíž byl sám autorem, učinil, tedy, že padělal prohlášení o pravosti podpisu jmenované, když jeho antedatováním verifikoval neodpovídající datum vzniku listiny, a že tyto jím uváděné nepravdivé okolnosti mohou mít podstatný význam pro rozhodnutí v dané trestní věci obv. Bc. M. Š., MUDr. A. V. a spol., protože by mohly přispět k vyvinění těchto obviněných.
- 4 Dále bylo předmětným usnesením rozhodnuto o zahájení trestního stíhání JUDr. R. S., a to pro přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a pro přečin nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku.
- 5 Obviněná JUDr. R. S. se měla jednání kvalifikovaného jako přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku dopustit tím, že dne 4. 6. 2021 jako svědkyně v rámci výslechu před policejním orgánem po řádném poučení, mj. o povinnosti vypovídat úplnou pravdu a nic podstatného nezamlčet, k okolnostem provádění zápisů do knihy o prohlášeních o pravosti podpisu advokáta JUDr. P. S. nepravdivě uvedla, že v případě že předepisovala svému manželovi do knihy o prohlášeních o pravosti podpisu advokáta údaje potřebné pro ověření podpisu:

- nikdy si nevšimla jakéhokoliv vynechaného řádku v této knize,
 - nikdy se nestalo, že by provedla zápis nikoliv chronologicky,
 - nikdy se nestalo, že by provedla zápis do vynechaného řádku,
 - datum ověření podpisu vždy odpovídalo skutečnému datu, ke kterému provedla zápis,
 - u zápisu na řádku č. 468, na listech č. 190 a 191, v knize č. 000978/468/2017/V o prohlášeních o pravosti podpisu advokáta JUDr. P. S., který sama do knihy předepsala a kterým došlo k ověření podpisu MUDr. A. V., na písemnosti „*Prohlášení MUDr. A. V. ze 8. 8. 2017*“, měla v den provedení zápisu, tedy 8. 8. 2017, veškeré potřebné podklady, což byl mj. i občanský průkaz MUDr. A. V.
- 6 Obviněná JUDr. R. S. měla uvést okolnosti uvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání, ačkoliv věděla, za jakých okolností prohlášení o pravosti podpisu MUDr. A. V. na listině „*Prohlášení MUDr. A. V. ze 8. 8. 2017*“ učinila, tedy že prohlášení o pravosti podpisu jmenované bylo paděláno, když jeho antedatováním verifikoval následně JUDr. P. S. neodpovídající datum vzniku listiny, a že tyto jí uváděné nepravdivé okolnosti mohou mít podstatný význam pro rozhodnutí v dané trestní věci obv. Bc. M. Š., MUDr. A. V. a spol., protože by mohly přispět k vyvinění těchto obviněných.
- 7 Proti předmětnému usnesení podali obvinění JUDr. P. S. a JUDr. R. S. prostřednictvím prof. JUDr. T. G., Ph.D., advokáta, blanketní stížnost ze dne 26. 11. 2021, kterou následně doplnili podáními ze dne 16. 12. 2021 a ze dne 10. 1. 2022.

Napadené rozhodnutí

- 8 Usnesením státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 9. 5. 2022, č. j. VZV 34/2018-5094 bylo podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu za použití § 149 odst. 3 trestního řádu rozhodnuto ke stížnosti obviněného JUDr. P. S. tak, že se napadené usnesení částečně zrušuje, a to tak, že se na straně 2 v odstavci 4 v části skutkové věty, která zní: „...a za tím účelem oslovili advokáta JUDr. P. S., známého Bc. M. Š., který v úmyslu pomoci jim uniknout trestnímu stíhání na jejich žádost v bližší neznámé období od 27. 6. 2018 do 15. 11. 2018 vyhotovil soubor antedatovaných listin,...“, vypouští tato část: *v úmyslu pomoci jim uniknout trestnímu stíhání.*
- 9 Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu byla ve zbývající části stížnost obviněného JUDr. P. S., zamítnuta, neboť není důvodná.
- 10 Stížnost obviněné JUDr. R. S. byla podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnuta jako nedůvodná.
- 11 Státní zástupce v rámci napadeného rozhodnutí konstatoval, že nebylo prokázáno, že by se obv. JUDr. P. S. v rámci předmětného jednání dopustil přečinu padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 al. 1 trestního zákoníku. Rovněž konstatoval, že předmětným jednáním obv. JUDr. P. S. vedle přečinu nadřzování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku rovněž naplnil skutkovou podstatu trestného činu křivé výpovědi podle § 346 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
- 12 Státní zástupce v rámci napadeného rozhodnutí dále uvádí, že právní kvalifikace jednání obviněné JUDr. R. S. není přílehlavá. Jmenovaná se nemohla předmětným jednáním dopustit přečinu nadřzování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že byla obeznámena s trestnou činností MUDr. V. a Bc. Š.. Jednání této obviněné naplňuje toliko znaky

přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

- 13 Dle názoru státního zástupce bylo trestní stíhání obviněných JUDr. P. S. a JUDr. R. S. i přes výše uvedená pochybení zahájeno řádně, když usnesení o zahájení trestního stíhání obou obviněných obsahuje podrobný popis znaků všech trestných činů. Pochybení policejního orgánu spočívající v nepřiléhavé, respektive v absentující právní kvalifikaci popsaného jednání lze napravit postupem podle § 160 odst. 6 trestního řádu. K této nápravě posléze došlo, když oba obvinění byli informováni o změně právní kvalifikace jejich jednání, a to přípis policejního orgánu ze dne 7. 9. 2022.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

- 14 Podle § 158 odst. 1 trestního řádu platí, že policejní orgán je povinen na základě vlastních poznatků, trestních oznámení i podnětů jiných osob a orgánů, na jejichž podkladě lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele; je povinen činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti.
- 15 Podle § 160 odst. 1 trestního řádu platí, že nasvědčují-li prověřováním podle § 158 zjištěné a odůvodněné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je-li dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba, rozhodne policejní orgán neprodleně o zahájení trestního stíhání této osoby jako obviněného, pokud není důvod k postupu podle § 159a odst. 2 a 3, § 159b odst. 1, 3 a 4 nebo § 159c odst. 1. Výrok usnesení o zahájení trestního stíhání musí obsahovat popis skutku, ze kterého je tato osoba obviněna, aby nemohl být zaměněn s jiným, zákonné označení trestného činu, který je v tomto skutku spatřován; obviněný musí být v usnesení o zahájení trestního stíhání označen stejnými údaji, jaké musí být uvedeny o osobě obžalovaného v rozsudku (§ 120 odst. 2). V odůvodnění usnesení je třeba přesně označit skutečnosti, které odůvodňují závěr o důvodnosti trestního stíhání.
- 16 Podle § 160 odst. 2 trestního řádu platí, že opis usnesení o zahájení trestního stíhání je třeba doručit obviněnému nejpozději na počátku prvního výslechu a do 48 hodin státnímu zástupci a obhájci; u obhájce počíná lhůta k doručení běžet od jeho zvolení nebo ustanovení.
- 17 Podle § 91 odst. 1 platí, že před prvním výslechem je třeba zjistit totožnost obviněného, objasnit mu podstatu sděleného obvinění a poučit jej o jeho právech a o trestních následcích křivého obvinění a pomluvy.
- 18 Podle § 92 odst. 1 trestního řádu platí, že výslech obviněného se koná tak, aby poskytl pokud možno úplný a jasný obraz o skutečnostech důležitých pro trestní řízení. Obviněný nesmí být žádným způsobem donucován k výpovědi nebo k doznání.
- 19 Podle § 147 odst. 1 trestního řádu platí, že při rozhodování o stížnosti přezkoumá nadřízený orgán správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, a řízení předcházející napadenému usnesení.
- 20 Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu platí, že nadřízený orgán stížnost zamítne, není-li důvodná.

- 21 Podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku platí, že kdo jako svědek před policejním orgánem, který koná přípravné řízení podle trestního řádu, uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.
- 22 Podle 346 odst. 3 písm. a) platí, že odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v § 346 odst. 2 v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch.
- 23 Podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku platí, že kdo pachateli trestného činu pomáhá v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání, trestu nebo ochrannému opatření nebo jejich výkonu, bude potrestán odnětím svobody až na čtyři léta; pomáhá-li však takto pachateli trestného činu, na který trestní zákon stanoví trest mírnější, bude potrestán oním trestem mírnějším.

Posouzení předmětné věci

K důvodnosti stížnosti pro porušení zákona

- 24 Napadeným usnesením státního zástupce došlo k porušení zákona v neprospěch obviněných JUDr. S. a JUDr. S., kteří se výše uvedeným jednáním nemohli dopustit přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, respektive přečinu nadřizování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku.
- 25 Oba obvinění byli v okamžiku své svědecké výpovědi ze dne 4. 6. 2021 policejním orgánem prověřováni v souvislosti s údajným vystavením nepravdivé ověřovací doložky a provedení nepravdivého zápisu v ověřovací knize, v čemž tehdy policejní orgán spatřoval možné trestné činy nadřizování a rovněž padělání a pozměnění veřejné listiny. S tím korespondoval i navazující postup policejního orgánu, který posléze s oběma jmenovanými zahájil trestní stíhání pro tento skutek.
- 26 Podezření z trestné činnosti JUDr. S. a JUDr. S. policie prověřovala v době jejich výsledku již nejméně jeden rok, o čemž by měly svědčit listiny uvedené ve spisovém materiálu, např.:
- dotazy na různé instituce, kterými se policejní orgán snažil zjistit pohyb paní JUDr. R. S. a pana JUDr. P. S. v srpnu 2017;
 - šetření k osobě JUDr. P. S. včetně šetření chodu advokátní kanceláře S., S. & P. s.r.o. (úřední záznam z 13. 2. 2021);
 - šetření k osobám bývalých zaměstnanců advokátní kanceláře (úřední záznam z 20. 4. 2021);
 - přípis NCOZ Obvodnímu soudu pro Prahu 2, kde je výslovně uvedeno, že:
„Vzhledem k mnoha podstatným okolnostem, zjištěným v průběhu vyšetřování, má policejní orgán důvodné podezření, že prohlášení obv. V. ohledně vrácení zmíněné částky mohlo být vytvořeno účelově jako důkaz svědčící ve prospěch výše jmenovaných obviněných a prohlášení o pravosti podpisu antedatováno“;
 - potvrzení o datu vydání občanského průkazu MUDr. A. V., vyžádané policejním orgánem u Úřadu městské části Praha 3.
- 27 O faktickém postavení JUDr. P. S. a JUDr. R. S. jako podezřelých svědčí kromě výše uvedeného rovněž obsah usnesení o zahájení trestního stíhání, které je koncipováno výlučně na důkazech, které měl policejní orgán k dispozici ještě před konáním svědeckých výpovědí dne 4.

6. 2021. Pokud policejní orgán přistoupil v této době ke svědeckým výslechům, ačkoliv jmenovaní byli v daný okamžik přinejmenším podezřelí, policejní orgán měl podle zákona provést potřebné úkony podle § 158 odst. 3 tr. řádu a následně oběma sdělit obvinění, což však neučinil, čímž došlo k porušení práva obviněných na obhajobu a tím k obcházení základní zásady trestního řízení. Z rozhodnutí Krajského soudu v Plzni sp. zn. 7 To 672/97 vyplývá, že: *výslech podezřelého v postavení svědka před sdělením obvinění je třeba považovat za porušování práv obviněného na obhajobu a za obcházení základních zásad trestního řízení. Takový důkaz nelze před soudem použít. Jsou-li konkrétní osoby podezřelé ze spáchání trestného činu, je na místě postupovat podle § 158 odst. 3 tr. ř., opatřit nezbytné vysvětlení a poté těmto osobám sdělit obvinění podle § 160 odst. 1 tr. ř. Jejich výslech jako svědků nemůže odůvodnit ani skutečnost, že by se vzhledem k okolnostem mohlo jednat o úkony neodkladné nebo neopakovatelné“.*

28 Ze strany policejního orgánu se tedy jednalo o významné porušení principu zákazu sebeobviňování. Obvinění, ač v této věci formálně figurující v postavení svědků, v době své svědecké výpovědi vypovídali o věci, v níž si mohli způsobit nebezpečí vlastního trestního stíhání, a proto měli z povahy věci právo při výslechu svou údajnou trestnou činnost popírat, a to i formálně v postavení svědků. Zákaz nucení k sebeobviňování totiž nelze obcházet ani účelovým výslechem podezřelého jako „svědka“ s tím, že když se nedozná, bude stíhán za křivou výpověď, resp. nadřžování.

29 K nemožnosti spáchat předmětným jednáním trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 trestního zákoníku odkazují na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 1. 2016, sp. zn. 3 Tdo 1374/2015:

„Nejvyšší soud již opakovaně judikoval, že osoba, která spáchala trestný čin, se nepravdivou svědeckou výpovědí ohledně tohoto svého trestného činu nedopouští přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 trestního zákoníku, a to ani tehdy, byla-li řádně poučena o právu odepřít vypovídat podle § 100 odst. 2 trestního řádu. Trestní stíhání takové osoby, třebaš nebyla ve věci obviněným, by bylo v rozporu s § 92 odst. 1 trestního řádu, podle něhož obviněný nesmí být k výpovědi nebo k doznání žádným způsobem donucován, protože sankce stanovená na trestný čin podle § 346 trestního zákoníku by představovala nepřipustné donucení k pravdivé výpovědi (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu uveřejněné pod č. 25/1969 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Skutečnost, že pachatel trestného činu vyslýchaný jako svědek v trestní věci obviněného a vypovídající nepravdu o svém trestném činu byl řádně poučen o právu odepřít výpověď, má jen procesní význam v tom směru, že takovou výpověď nutno považovat za důkaz výpovědi svědka podle § 89 odst. 2 a § 97 a násl. trestního řádu. Nemá však hmotněprávní význam v tom směru, že se takovýto pachatel dopouští přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 trestního zákoníku (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu uveřejněné pod č. 39/1970 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).“

30 Obdobně lze odkázat např. na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 1. 2019, sp. zn. 7 Tdo 1515/2018.

31 Analogicky lze výše uvedený výklad Nejvyššího soudu vztáhnout i k přečinu nadřžování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, který je v souvislosti s předmětným jednáním kladen za vinu obv. JUDr. S. Jsem toho názoru, že ani tohoto přečinu se v obecné rovině nemůže dopustit osoba fakticky podezřelá ze spáchání trestného činu předmětným jednáním, ač formálně vystupující jako svědek v rámci své svědecké výpovědi. K nemožnosti spáchání trestného činu

nadržování podle § 366 odst. 1 se Nejvyšší soud rovněž vyjádřil, a to svým usnesením ze dne 25. 2. 2015, sp. zn. 7 Tdo 36/2015:

„Také z hlediska přečinu nadržování podle § 366 odst. 1 tr. zákoníku je podle Nejvyššího soudu třeba trvat na tom, aby pachatel tohoto přečinu svým jednáním pomáhal pouze jinému pachateli trestného činu, aby unikl trestnímu stíhání, trestu nebo ochrannému opatření nebo jejich výkonu. Pomáhá-li sám sobě i jiné osobě (jinému pachateli téhož trestného činu) v situaci, kdy je jako v tomto případě spolupachatelem daného trestného činu, podstatným je, zda povaha společného jednání je taková, že jednání nadržujícího na společně spáchaném trestném činu lze oddělit, že tedy nadržovací jednání spolupachatele se týká pouze jednání ostatních spolupachatelů a je vedeno úmyslem, aby se pouze u nich dosáhlo účelu uvedeného v citovaném ustanovení § 366 odst. 1 tr. zákoníku. Je-li však nadržovací jednání takové povahy, že má umožnit, aby se spoluobviněnými unikl trestnímu stíhání také sám takto jednající pachatel trestného činu, nemůže se dopustit přečinu nadržování podle § 366 odst. 1 tr. zákoníku tím, že takto pomáhá sám sobě, a to ani pouze ohledně spoluobviněných, jejichž jednání je vzájemně neoddělitelné, jak je tomu také v tomto případě.“

- 32 Z obsahu spisového materiálu v kontextu uvedené konstantní judikatury Nejvyššího soudu je tedy zjevné, že jednáním, které je jim kladeno za vinu, se obvinění JUDr. P. S. a JUDr. R. S. nemohli dopustit přečinu křivé výpovědi podle § 346 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a rovněž obv. JUDr. P. S. se nemohl dopustit ani přečinu nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku. V okamžiku, kdy jmenovaní učinili svědeckou výpověď, jim prokazatelně hrozilo trestní stíhání v souvislosti se skutkem, o kterém vypovídali. Toto trestní stíhání bylo posléze i realizováno. Jmenovaní měli tedy plné právo tuto svou údajnou trestnou činnost popírat, a to i v situaci, kdy byli sice formálně vyslýcháni jako svědci, ale policejní orgán je v tuto chvíli již prokazatelně považoval za podezřelé. Pokud tedy tato oprávněná obhajoba jmenovaných byla vyhodnocena jako trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku a u JUDr. P. S. navíc jako trestný čin nadržování, došlo tímto postupem k naprostému popření principu zákazu sebeobviňování, který je jednou ze stěžejních zásad trestního řízení.

K přípustnosti a účelnosti stížnosti pro porušení zákona

- 33 Tuto stížnost pro porušení zákona podávám s vědomím ustálené judikatury, která ve velkém množství případů nepřipouští podání stížnosti pro porušení zákona proti rozhodnutí v přípravném řízení, když případné vady je typicky následně možné napravit v řízení před soudem. **K tomu si však dovoluji podotknout, že míra pochybení je v této věci natolik zásadní, že zakládá nutnost připustit nápravu těchto vad cestou stížnosti pro porušení zákona, neboť typově jednání spáchané obviněnými kvalifikované jako trestný čin křivé výpovědi a nadržování vůbec nemůže být v kontextu výše popsanych událostí trestným činem. Nelze trvat na právní moci rozhodnutí, kterým je obviněným přičítáno spáchání trestných činů v situaci, kdy je z ustálené judikatury Nejvyššího soudu dovozena nemožnost spáchání trestných činů zmíněné právní kvalifikace (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 4 Tz 60/2003). Tato vada je natolik zásadní a podstatná, že zájem na zákonnosti rozhodnutí a postupu řízení, které pravomocnému rozhodnutí předcházelo, nad zájmem na stabilitě a nezměnitelnosti takového pravomocného rozhodnutí. V tomto smyslu má proto tato stížnost pro porušení zákona podle mého názoru judikaturní potenciál.**
- 34 K tomu zdůrazňuji, že s ohledem na výše uvedenou ustálenou judikaturu stran zásadního omezení zásahů soudu do meritorního právního posouzení trestné činnosti v přípravném

řízení jsem se nikterak nezabýval ostatní potenciální trestnou činností obviněných nebo jejich spoluobviněných.

- 35 Dále si dovoluji podotknout, že ačkoliv tato stížnost pro porušení zákona směřuje proti rozhodnutí v přípravném řízení, jehož vady lze teoreticky zhojit v řízení před soudem, **považuji nápravu výše namítaných pochybení cestou stížnosti pro porušení zákona nejen za přípustnou, ale rovněž za účelnou.** Trestní stíhání JUDr. R. S. a JUDr. P. S. pro trestné křivé výpovědi a nadřívání, ač jde o skutek věcně i právně jednoduchý, je vedeno v rámci společného řízení se zcela odlišnými skutky jiných osob, a to v rámci rozsáhlého vyšetřování údajného korupčního jednání s množstvím dílčích útoků, důkazů, zapojených osob atd. Těmi se přitom tato stížnost pro porušení zákona nijak nezabývá. Čekat na konec několikaletého rozsáhlého vyšetřování a řízení před soudem by mohlo neproporcionálně zasáhnout do práv JUDr. R. S. a JUDr. P. S. Z těchto důvodů považuji za vhodné napravit nezákonnost napadeného rozhodnutí již nyní.

Závěr

- 36 Napadeným usnesením státního zástupce došlo k porušení zákona v neprospěch obviněných JUDr. S. a JUDr. S. v § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu a v řízení předcházejícím v ustanovení § 92 odst. 1 trestního řádu, když příslušný státní zástupce v rozporu se zákonem rozhodl o zamítnutí stížnosti obviněných proti nezákonnému usnesení o zahájení trestního stíhání.
- 37 Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

- 38 S ohledem na výše uvedené si dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:
- 1) podle § 268 odst. 2 trestního vyslovil, že pravomocným usnesením státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 9. 5. 2022, č. j. VZV 34/2018-5094, byl porušen zákon v ustanovení 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu a v řízení předcházejícím v § 92 odst. 1 trestního řádu, a to v neprospěch obviněných JUDr. P. S. a JUDr. R. S.,
 - 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil usnesení státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 9. 5. 2022, č. j. VZV 34/2018-5094, a dále zrušil také všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
 - 3) podle § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal státnímu zástupci Vrchního státního zastupitelství v Praze, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Na vědomí:

- Nejvyšší státní zastupitelství
- prof. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D., advokát